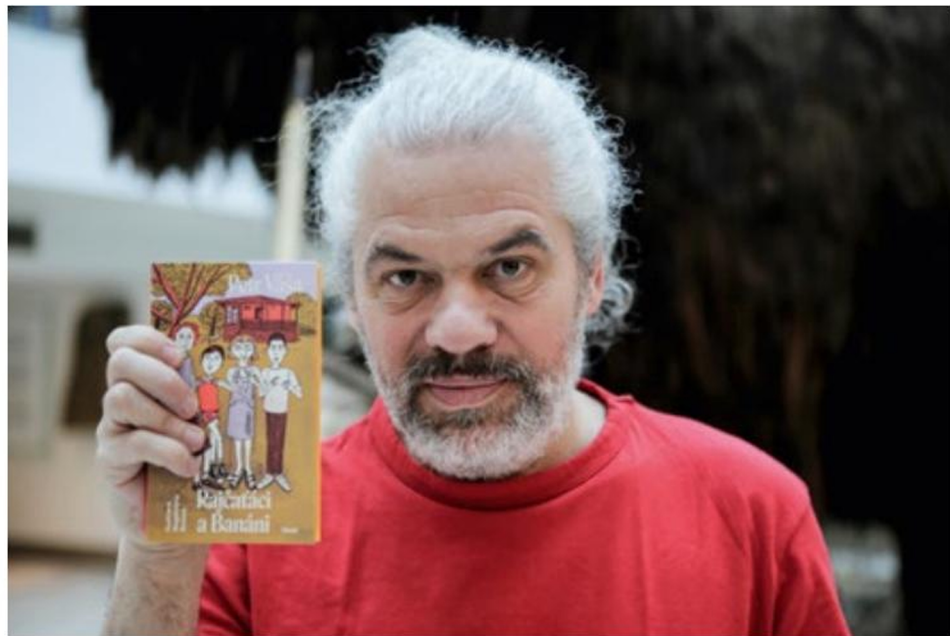

DĚTSKÝ SVĚT JE PESTRÝ

Petra Vášu jsem chytila ve vlaku, když jel na veletrh Svět knihy do Prahy a těšil se na akce, kterých se tam bude účastnit. Naším tématem byla jeho kniha *Fyzické básnictví* i nejnovější počín *Rajčatáci a banáni* (vydal Host). Není to text pro rychlé čtení. Slova se tu neskládají do vět obvyklým a předvídatelným způsobem. Mají hmatatelnou chuť, barvu, významů vždy několik a jedno slovo může znamenat celý příběh. Petr Váša napsal pro děti knihu, kterou je vtahuje do svého světa, kde slova nesou emoci a energii.

Jsou dnešní „klipové děti“ na takovou knihu připraveny?

Myslím, že ano. Nikdy netušíme, co se v dětech děje, když dostanou nějaký podnět, který je zaujme. Jejich vnitřní svět je nám skrytý, ale myslím, že je velmi pestrý.

Jak bohatý je slovník dnešních dětí?

Nemůžu mluvit za širokou populaci, ale jsem ve styku s dětmi z dramatických kroužků a jsem překvapen, jak jsou pohotové a pružné a nemyslím si, že by jejich slovník byl zjednodušený. Věřím, že děti se zajímají o svět fantazie. V okolí Brna mi paní učitelky říkaly, že děti, které se přihlásí do dramatu, jsou považovány za divné. Ale hlásí se tam děti i technického ražení a najednou se z nich stanou „divné děti“. Takže ten svět je velmi pestrý a proměnlivý. Svět seriálů, které děti sledují, je také velmi široký.

Fyzické básnictví vnímám jako uvědomění si toho, že slova opravdu nesou energii a emoce a jejich výběr může změnit náladu, situaci, ale i tón hlasu, tedy i melodii věty. Je to tak?

Ano to je tak. Líbí se mi minimalismus, žádné technologie, člověk sám, tělo a hlas. Ale byl jsem překvapen, že ten minimalismus dokáže udělat velké věci.

V knize, kterou jste nazval právě *Fyzické básnictví*, dáváte návody, jak mohou lidé rozvíjet svůj talent v tomto oboru. Ale jak zjistím, že mám vůbec talent, který mohu rozvíjet?

Když se někdo přihlásí do mých dílen, tak spíš řeším, že si lidé myslí, že něco neumí. A já jim dodávám odvalu, aby to vyzkoušeli. Činnosti jako zpěv nebo hraní divadla jsou univerzální a každý se může pasivně i aktivně radovat v jakémkoliv médiu.

Takže i pasivní pozorování umění může být považováno za aktivní činnost?

Ano, i poslech hudby je aktivním vnímáním. Například lidé o sobě často říkají, že nerozumí hudbě. Když to někdo řekne, tak se o tom jaksí nediskutuje. Ale já se jich vždycky zeptám, jak to víte? A v tu chvíli se jim nejčastěji vybaví nějaká dětská scéna, vzpomínka, kdy autorita oznámila, že ten člověk něco neumí. A on to přijme jako fakt a řídí se tím celý život. Raději neriskuje neúspěch.

V *Rajčatácích a banánech* hraje velkou roli dědeček. Kde je jeho předobraz? Jste to vy?

Já jsem to jen asi z deseti procent. Vytvořil jsem ho ve své představě. Líbila se mi myšlenka, co by děti mohly dělat samy a proto v knize není moc dospělých, ale jen dědeček, který je lehce pošťouchne. Většina motivací dětí v příběhu pochází od nich samotných. Dědeček je jim ale oporou.

Generace dědečků asi vůbec četla víc než generace dnešních dětí. Až se tyhle děti stanou dědečky, co podle vás budou učit svoje vnoučata?

To je velká otázka. Hodně se teď mluví o umělé inteligenci, takže je klidně možné, že se civilizace

dramaticky změní, a v čem budou žít další generace, netušíme. Ale z dětských táborů a dramatických kroužků vnímám, že právě tyhle akce jsou pro děti stále důležité. Rodiče to vnímají také tak. Je to místo, kde se děti setkávají, komunikují spolu, vytvářejí něco dohromady, učí se spoustu věcí, které samota u počítače nebo jen sezení ve školní lavici nedokáže zprostředkovat. Dramatické kroužky jsou rájem dětské fantazie, kolektivního vnímání, rozvoje talentu a osobnosti. Na Knižním veletrhu, na který právě jedu, povedeme s ilustrátorkou knihy Magdalenou Rutovou workshop pro děti z druhých až šestých tříd a na to se fakt moc těším.

Na konci knihy dostanou děti – Strážci ráje Verafon. Ten ožívá v hlavách dětí. Takže to není telefon, který něco říká tzv. do hlavy, ale je to přístroj fantazijní, který říká něco v hlavě dětí. A říká to, co si děti přejí. Co si přejete nejvíc vy?

Mám tak skvělý život, že jsem v pokušení říct, že chci, aby to trvalo stále. Tenhle typ života ať trvá, je to život, který se neustále mění a je plný dobrodružství.

Je dnes vůbec něco, nějaké téma, o kterém se nepíše? Doufám, že je to téma, o kterém píšou já, a tím jsem tu díru zacelil.

Jaké knihy čtete? Jaký žánr vám nejvíc vyhovuje?

Čtu různé věci, ale nejvíc mě zajímá psychologická literatura, literatura faktu a krásná literatura. Zajímá mě epika a dialog mezi krásnou literaturou a filmem. Zajímají mě také způsoby vyprávění, ať už je to kniha nebo nejnovější film od Pixar.

Co máte rozečteného?

Právě tady ve vlaku mám knihu *Hraní a realita* Donalda V. Winnicotta. Je to skvělá kniha, kterou mám půjčenou z knihovny, a jen co spolu domluvíme a položí telefon, začu se do ní s velkou chutí.

Tak tedy šťastnou cestu a díky za rozhovor.

JARMILA SKOPALOVÁ